

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011476
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118011476.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.06.2019 v Prešove taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/65/2018 zo dňa 17.04.2019.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/65/2018 zo dňa 17.04.2019 bol obžalovaný B. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 10.10.2017 v čase okolo 17.30 hod., viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. KIA Rio, EVČ: PO-XXXEE v pravom jazdnom pruhu smerom od Košíc do centra mesta Prešov po ulici Petrovanskej v meste Prešov, keď pri odbočovaní vpravo k objektu predajne Mercedes Benz, kde sa jazdné pruhy spájajú, vedeniu vozidla nevenoval náležitú pozornosť, nerešpektoval vodorovné dopravné značenie (V-13-šikmé rovnobežné čiary, vyznačujúci priestor, do ktorého je zakázané vchádzať), ale v jazde pokračoval, čím tak nedal prednosť v jazde vozidlu prichádzajúcemu sprava a prednou časťou svojho vozidla narazil do ľavého boku predných dverí osobného motorového vozidla zn. Peugeot 307, EVČ: PO-XXXFY, ktoré viedol V. B., nar. XX.X.XXXX od predajne Mercedes Benz, následkom zrážky utrpel podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia 38-40 dní. Obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c), § 20 ods. 2 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c), h) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bol podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/, l/ a § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 350,- eur a súčasne mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona mu bol zároveň uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení proti výroku o treste. V predložených dôvodoch odvolania vyslovil, že výrok o treste považuje za nesprávny, nakoľko uložený trest je vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu trestom neprimeraným. Poukázal pritom na skutočnosť, že medzi ním a poškodeným dňa 05.12.2018

bola uzatvorená dohoda o zmieri, pri ktorom úkone poškodený zároveň vyhlásil, že skončenie trestného stíhania zmierom považuje za spravodlivé. Aj keď bol zmier schválený súdom prvého stupňa dňa 09.01.2019, krajský súd ho svojím uznesením zo dňa 05.03.2019 zrušil.

Okresný súd ho uznal napadnutým rozsudkom vinným a uložil mu peňažný trest vo výške 350,- eur a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 12 mesiacov. Počas celej doby vedeného trestného stíhania poskytoval orgánom činným v trestnom konaní maximálnu možnú súčinnosť, k spáchanému skutku sa ihneď priznal a svoje konanie do dnešného dňa úprimne ľutuje. Všetku spôsobenú škodu dobrovoľne nahradil. Nemenej významnou skutočnosťou je, že držiteľom

vodičského oprávnenia je od 15.02.2005, pričom motorovým vozidlom jazdí každý deň. Počas tejto doby sa dopustil iba piatich priestupkov, čo vyplýva z evidenčnej karty vodiča. V dvoch prípadoch pritom išlo o prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti, pričom jazdil mimo obce, v dvoch prípadoch nerešpektoval dopravné značenie a len v jednom prípade sa dopustil priestupku, ktorý mal za následok vznik dopravnej nehody, ktorú spôsobil tak, že jeho vozidlo dostalo šmyk, vošlo z vedľajšej cesty na hlavnú, kde doňho narazilo vozidlo jazdiace po hlavnej ceste. Pri dopravnej nehode nebol nikto zranený. Je preto na mieste konštatovanie, že oprávnenie viesť motorové vozidlá vykonáva s plnou zodpovednosťou a rešpektom k pravidlám cestnej premávky. Udalosti trestného činu zo dňa 10.10.2017 je nevyhnutné hodnotiť ako nešťastný exces z inak bezproblémového výkonu jeho oprávnenia. Nemenej významnou skutočnosťou je, že doposiaľ súdne trestaný nebol a nevedie sa voči nemu žiadne iné konanie. Považuje sa preto za človeka čestného, ktorý sa snaží viesť riadny život. Okresný súd k uloženému trestu uviedol, že tento vytvorí podmienky pre jeho výchovu a dostatočne vyjadří morálne odsúdenie. Okresný súd sa však žiadnym spôsobom nezaoberal skutočnosťou, na ktorú počas celého trestného stíhania poukazoval a to, že jeho zamestnávateľ v prípade uloženia trestu zákazu činnosti bude nútený ukončiť s ním pracovný pomer. Jeho pracovné zaradenie totiž vyžaduje platnosť vodičského oprávnenia, nakoľko na manipuláciu s materiálom používa vysokozdvížny vozík. Podľa normy BGV D27 je pritom pre všetku manipuláciu s materiálom vysokozdvížnym vozíkom nutné zabezpečiť osobu, ktorá má platné vodičské oprávnenie. Neobstojí preto konštatovanie, že pokiaľ vykonáva prácu na pozícii skladník, nie je pre výkon tohto druhu práce nevyhnutné vodičské oprávnenie. V tejto rovine sa preto uložený trest zákazu činnosti javí ako nespravodlivý, rozporný najmä s ustanovením § 34 ods. 3, 4 Tr. zákona. Stratou príjmu by ako jediný živiteľ rodiny ohrozil nielen seba, ale najmä svoju rodinu. K dnešnému dňu má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, spláca hypotekárny úver, ktorý je zabezpečený záložným právom na ich rodinnom dome a preto v prípade straty zamestnania dôjde k reálnej hrozbe vzniku jeho platobnej neschopnosti voči financujúcej banke, čo môže vyústiť k zosplatneniu celého hypotekárneho úveru a následne dražbe ich rodinného domu. Podľa jeho názoru súd nedostatočne prihliadal i na povahu a závažnosť prečinu, ktorý spáchal, na jeho postoj k spáchanému skutku ako aj k následnému odstraňovaniu následkov trestného činu. Ak aj krajský súd zrušenie schválenia zmieru dôvodil, že skončenie jeho trestného stíhania je neprimerane mierne, neznamená to, že uloženie trestu zákazu činnosti v spojení s peňažným trestom je rozhodnutím primeraným a to najmä s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vedeného trestného stíhania a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vedeného trestného stíhania, pretože žiadne z ustanovení Tr. zákona neukladá súdu povinnosť uložiť mu trest zákazu činnosti. Práve naopak, z ustanovenia § 34 ods. 6 Tr. zákona plynie, že tresty uvedené v § 32 je možné ukladať aj samostatne. Podľa jeho názoru vydanie odsudzujúceho rozsudku s uznaním viny a uložením peňažného trestu je v jeho prípade trestom primeraným. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil výrok o treste a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol uložením iba peňažného trestu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V rámci prieskumného konania bol v prvom rade posúdený procesný postup z hľadiska jeho zákonnosti, pričom z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za účasti obžalovaného a jeho obhajcu, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, k vykonaným dôkazom, či predložiť argumenty k výroku o treste, keďže na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, ktoré vyhlásenie po predpísanom procesnom postupe bolo súdom prijaté, čo poukazuje na to, že právo na obhajobu obžalovaného porušené nebolo a postup konajúceho súdu bol v súlade s procesným predpisom.

Odvolateľ namietal iba výrok o treste a to predovšetkým uloženie trestu zákazu činnosti, vo vzťahu ku ktorému konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami predpísanými Tr. poriadkom, preto o tieto dôkazy mohol opierať svoje skutkové závery k výroku o treste.

Konajúci súd uloženie peňažného trestu vo výmere 350,- eur za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na 12 mesiacov považoval za trest, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti,

ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby nepáchal ďalšie protiprávne konanie na úseku cestnej premávky a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

S vysloveným záverom sa stotožnil aj odvolací súd, ktorý považuje uložený trest za primeraný k všetkým okolnostiam prípadu, k osobe obžalovaného a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestu aj v jeho individuálnej rovine.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že trest sa páchatel'ovi trestného činu ukladá s prihliadnutím nielen na okolností spáchania skutku, ale aj so zreteľom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, čo zabezpečuje individualizáciu trestu, a súčasne aj generálnu prevenciu v spoločnosti.

Za uvedený prečin ublíženia na zdraví zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody až na jeden rok, ktorou fakticky zákonodarca zvýraznil závažnosť protiprávneho konania.

V posudzovanom prípade konajúci súd priznal obžalovanému dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný viedol riadny život pred spáchaním skutku, a tiež to, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a svoj čin úprimne oľutoval, čo zodpovedá ustanoveniu § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona. Za správne priznanú považuje odvolací súd poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, pretože obžalovaný vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku a svoje konanie oľutoval. Nestotožnil sa s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, pretože prečin bol spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, v rámci ktorej činnosti už obžalovaný v minulosti porušoval pravidlá v cestnej premávke, ktorá skutočnosť je zrejماً z evidenčnej karty vodiča a z evidencie priestupkov. Vzhľadom však na to, že obžalovaný podal odvolanie vo svoj prospech, so zreteľom na zásadu „zákazu zmeny postavenia k horšiemu“ uvedenú v § 322 ods. 3 Tr. poriadku odvolací súd nemohol vypustiť túto priznanú poľahčujúcu okolnosť, pretože by došlo k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Zavinenie obžalovaného je založené nielen na nevenovaní náležitej pozornosti vedeniu motorového vozidla, ale aj na nerešpektovaní vodorovného dopravného značenia a nedaní prednosti v jazde vozidlu prichádzajúcemu sprava, v dôsledku čoho narazil doň. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný porušil hneď niekoľko ustanovení zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktoré sú zvýraznené aj v skutkových okolnostiach, a to § 3 ods. 2 písm. b/, § 4 ods. 1 písm. c/ a § 20 ods. 2. Charakter porušenia ustanovení poukazuje na vedomé konanie. Zistené porušenie pravidiel v cestnej premávke bolo u obžalovaného v poradí tretíkrát v roku 2017, čo plynie z evidenčnej karty vodiča a z charakteristiky obžalovaného z miesta trvalého bydliska. To vyvracia jeho tvrdenie v dôvodoch odvolania, že posudzované konanie je iba nešťastným excesom, pričom v tomto smere je nevyhnutné poukázať i na skutočnosť, že nešlo uňho o prvú dopravnú nehodu, pretože v roku 2013 bol práve za dopravnú nehodu sankcionovaný pokutou 50,- eur. Napokon bolo potrebné vziať do úvahy aj následok, ktorý obžalovaný svojím konaním spôsobil poškodenému D. B., pretože v dôsledku vzniku poranení bezprostredne súvisiacich s prerokúvanou dopravnou nehodou sa liečil po dobu 38-40 dní, čo je na hranici ťažkej ujmy na zdraví.

Vychádzajúc z uvedeného potom odvolací súd uzavrel v zhode s konajúcim súdom, že okolnosti prípadu a pomery zistené na strane obžalovaného, včítane hodnotenia jeho osoby, si vyžadovali uloženie nielen peňažného trestu ale aj trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Výmera peňažného trestu 350,- eur berúc do úvahy aj vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku, je postačujúca, pričom nevyhnutnosť uloženia trestu zákazu činnosti odôvodňovala priestupková minulosť obžalovaného, teda opakované porušovanie pravidiel v cestnej premávke v krátkej dobe pred spáchaním skutku a súčasne aj viacero porušení pravidiel v teraz posudzovanom prípade. Uloženie trestu zákazu činnosti na dolnej hranici trestnej sadzby, t. j. vo výmere 12 mesiacov, by malo byť dostačujúcim, aby ho to odradilo od ďalšieho protiprávneho konania.

S uplatňovanými odvolacími námietkami, ktoré sú založené predovšetkým na strate zamestnania, keďže obžalovaný k výkonu svojej funkcie skladníka nevyhnutne potrebuje vodičské oprávnenie, sa odvolací súd nestotožnil predovšetkým pre uvedenie zavádzajúcej informácie zamestnávateľom

obžalovaného. Norma BGV D27, na ktorú obžalovaný v dôvodoch odvolania poukazuje a ktorú cituje v hodnotení obžalovaného ako svojho zamestnanca obchodná spoločnosť C. GS s.r.o. O., nie je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Podľa informácií získaných z viacerých internetových stránok, ide o nemecký predpis o prevencii úrazov, ktorý v § 7 ods. 1 stanovuje podmienky pre obsluhu vysokozdvížných vozíkov osôb, ktoré majú vek najmenej 18 rokov a sú na to vhodní a vyškolení. Ak sa v tomto ustanovení hovorí o vodičskom preukaze, ide o preukaz vzťahujúci sa na oprávnenie obsluhovať vysokozdvížný vozík.

Toto zistenie vyvracia tvrdenie obžalovaného, že môže dôjsť k strate jeho zamestnania v dôsledku uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Ostatne je potrebné uviesť i to, že aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky pre obsluhu vysokozdvížného vozíka používané v skladoch sa nevyžaduje mať vodičské oprávnenie (§ 16 ods. 2 zák. 124/2006 Z. z.).

Uloženie samostatného peňažného trestu vzhľadom na viacero porušení pravidiel v cestnej premávke by nezabezpečilo zákonom predpokladaný účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, ich hodnotenia, ako aj hodnotenia zistení prezentovaných konajúcim súdom odvolací súd považoval uložený trest za zákonu zodpovedajúci a primeraný k všetkým zisteným okolnostiam. Na základe tohto záveru potom odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. poriadku ho zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.